

Öğretmen Johan Viilhelm Snelman, Ebeveynler ve Çocuklar (3)

Snelman ve arkadaşlarından bir gurup öğretmen Filyandiya'nın uyanışında aydınlardan ziyade, genç neslin iyi yetiştirilmesine umut bağladılar.

Snelman gençleri yanlışlarından dolayı bazen gözlerinin içine bakarak azarlar, fakat yaşlılara karşı onları her zaman savunurdu. Her zaman, her yerde gençleri ahlaksızlıkla suçlayan ve “ **Adam olmayacaklarını**” öne süren büyükleri uyararak şunları söylerdi:

“ Genç nesli değil, kendinizi suçlayın. Siz nasılsanız, gençler de sizin kopyanızdır. Her ağaç kendi meyvesini verir. (Erik ağacı elma vermez.) Sizler terbiyeli insanlar olarak, gençlere iyi bir terbiye verdiniz mi? Hayır! Annelerin ev işleri, çocuklarından, daha kıymetli, babaların da memuriyet, ticaret ve diğer işlerle uğraşan babalar da akşamları meyhane ve kulüplerde oturup kağıt oynuyorlar, (Bir zamanlar taşra ilçelerinde şehir kulüpleri vardı. Kırkağaç'ta görev yaptığım yıllarda bazı memur arkadaşlar kulüpte oyun masası kapmak için mesaisini erken terk ettiklerinin yakinen şahidiyim.) çocuklarla kimse ilgilenmiyor. Çünkü çocuklarla uğraşmak onlara sıkıcı geliyor.

Çocuklarla konuşulmuyor. Zaman bulununca biraz okşayarak ellerine bir oyuncak veriliyor (Şimdi ise telefon veriliyor) “ Çocuklar şimdi gidin ve kendiniz oynayın.” Aslında “ gözümden kaybolun, ne yaparsanız yapın, yeter ki bizi rahat bırakın,” demektir.

Çocukluk döneminde çocuk akli ve kalbi bakımsız tarla gibidir. Bu tarlaya ebeveynler tarafından iyilik tohumları ekilmezse, boş bırakılan tarlaların has evladı olan her türlü yabancı otun yanında akla hayale

gelmedik tikenler yetişir. ***Sonra bu tikenler kartlaşıp tenimize battığında da sızlanmaya veya şikayet etmeye hakkınız yoktur.***

Evet çocuklara hiç terbiye vermiyorsunuz demiyorum. Çocuklara sürekli “ **Yalan söyleme. Kimseyi kandırma! Bu iyi değil, şunu yapmak çok kötüdür, günahtır! Tanrı bundan hoşlanmaz ve sizi cezalandırır.**” diyorlar. Ama bunu söyleyen ebeveynler tam tersini yapıyorlar. Yalan söylüyorlar, birbirilerini kandırıyorlar. ‘**Başkalarına karşı kaba ve kindar olmak günahtır**’ diyorlar, ama kendileri tam tersini yaparak söyledikleri ile yaptıkları birbirini tutmamaktadır.

*(Nitekim bu konuda yüce kitabımız Kur’an-ı Kerim Saff suresi 2 de “ **Niçin yapmayacağınız şeyleri söylüyorsunuz”buyuruyor. Tasavvuf ehli de ahlakı “ Kal (söz) ilmi değil hal, (davranış) ilmidir. diye vurgulamaktadırlar.)***

Çocuk beyni, boş bir fotoğraf makinesi gibi gördüklerini ve duyduklarını hemen algırlar. Ebeveynlerin bu tutarsız davranışları ve söylemleri karşısında ebeveynlerine olan güven duygusunu kaybeder, netice de onların bir benzeri olarak fitratları gelişmeye başlar.

Ebeveynler küçük çocuklarının bile kendilerine kulak asmadıklarını, inatçı, ve terbiyesiz olduklarını söyleyerek sürekli şikayet ederler, ama unutmayalım ki çocukların ahlakını ilk bozanlar, onları ciddiye almayan anne- babalardır. Çocuklu her anne- baba evde ışık saçan, yanmakta olan canlı bir mum gibidir. Çocuklarının gözü önünde kavga eden anne veya baba: “ **çocuklar bakın! nasıl bir babanız olduğunu görün!**” veya “**Annenizin nasıl bir kadın olduğuna bakın!**” Bunun yanında parçalanmış aile çocuklarının anne babalarının birbirine söylediklerini artık varın siz düşünün. Bu kavgalara galiz, kaba, incitici söylemlerin çocuğun kulağında nasıl bir çağrışım uyandıracacağını varın siz düşünün!. Sonuç mu?

Ne ekerseniz onu biçersiniz.

Ne pişirseniz onu yersiniz.

Snelman bir gurup arkadaşı ile birlikte köyleri, çarşı ve pazar yerlerini gezerek çocuk eğitimi konusunda bildiklerini her yerde herkese anlatmaya başladılar. **İyi eğitilmiş bir evladın hem ebeveynler ve hem de ülke için en büyük servet olduğunu**, karşılaştıkları herkese anlatıyorlardı. Bu konuşmalar karşılıksız kalmadı. Filyandiya'nın birçok yerinde "çocuk eğitimi" için ebeveyn toplulukları kuruldu. Bu topluluklar tarafından davet edilen Snelman'ın arkadaşları öğretmenler, psikologlar tarafından çocukların nasıl yetiştirilmesi konusunda eğitimler ve seminerler verildi. Öğretmenler çocuk eğitimi, tarım mühendisleri en iyi patates veya yonca türlerinin nasıl yetiştirilmesi gerektiğini, hayvanların nasıl besleneceği ve ıslahı konusunda bilgilendirme toplantıları devam etti. Çamaşırı, taş ustası, terzi veya ayakkabıcı, işçi, köylü, bütün anne- babalara zeki ve vatansever evlatlar yetiştirmenin yöntemleri, herhangi bir devlet desteği (**yol ve harcırah ücreti**) olmaksızın bıkmadan, yorulmadan, yüksünmeden anlatıldı. Ve sonuç mu?

Fin aile yapısı hem zekâ, hem de maneviyat açısından yeniden şekillenmeye başladı.www.kadirkeskin.net

Not: Beyaz Zambaklar Ülkesi ve Snelman YAZIM DEVAM EDECEK